

Weegschaal de aarde

Sonja Prins

Verzameld werk

4

Gedichten 1977 – 1979

Papieren Tijger

Inhoud

<i>Inleiding</i>	Lidy Nicolassen	7
<i>Het hart met zijn recycling</i>		21
	(1978)	
<i>De kudde in jouw hoede</i>		43
	(1978 – 1979)	
<i>Is dit de mens?</i>		71
	(1978 – 1979)	
<i>Brieven aan mijn zuster</i>		105
	(1978 – 1979)	
<i>Tradities en tijden</i>		175
	(1979)	
<i>Het woord hart in je keel</i>		209
	(1979)	
<i>Tegen de stroom in</i>		249
	(1979)	
<i>De samenleving is als een gewelf</i>		283
	(1979)	
<i>Wij West-Europeanen</i>		331
	(1979 – 1980)	
<i>Verkenning</i>		401
	(1979)	
<i>Vier terroristen</i>		431
	(1979)	

Zo ben je een vat 449
(1979)

Geest is leven 473
(1979)

Aktie Gast aan tafel 505
(1979)

Technocraten 535
(1979)

Verspreide gedichten 563
(1979)

Het hart met zijn recycling

mei, juni en november 1978

Inhoud

De ander	23	Onze delta	32
Oceaan	25	Bij de indianen	33
Volk?	26	Amoeben	34
Biologie	27	Op de paal	35
Oude auto	28	Al die generaties	36
Tussen wal en schip	29	De blauwe bloedstroom	37
Een manier van leven	30	Vergelijk de hippopotamus	39
Logiek	31	Het hart met zijn recycling	41

De ander

ja dat lichaam
waar we in zitten
eigenlijk 't zelfde
voor iedereen

(im groszen und ganzen)

dezelfde lasten
en dezelfde elevators
gegrondvest in de spieren
en het lankmoedig bot

hoe komt 't dat we trots
en blij zijn
met de eerste looppas
en het eerste dansen –

het zal liggen aan de stuurkunst
die niet ieder heeft in even grote mate

of het functioneren
van organen
die subtiel verschillen

maar het is geen wonder dat we
evenals de eenden
en de andere kuddedieren
elkaars gezelschap zoeken

want de ander is een spiegel
die elk falen maar vooral elk stralen
reflecteert

hoe zouden wij misnoegd of blij zijn
zonder ogen die het zeggen
en een mond die het bevestigt

van de ander naaste liefste
of de vijand?

Oceaan

wij allen leven op een platte cirkelschijf
omgolfd door ons bestaan
een dier een mens een kind of plant
wij leven slechts
op een segment
een stip binnen een plasmawand
en om ons heeft golft woest
de oceaan

Volk?

zijn of haar volk
(d.w.z. met nationaal bewustzijn)
valt apart in strootjes –

je legt ze naast elkaar
als lichtwegende lucifers
in een doosje

je houdt van hun consistentie
en gelijkvormigheid

daarom:
wee hun gebeente als 'r één
het waagt
dwarrelend
en furore makend

plotsklaps er vandoor te gaan –
een veertje een vogel

Biologie

opmerkelijk
genoeg
die blauwe stofstorm
dat gezaai en dat bevruchten
in de wind
geen les in biologie is nodig
om erachter te komen
hoe je zelf als een stukje wind
door de lucht vliegt
niet zichtbaar natuurlijk
maar wel voelbaar
met jouw eigen niet meer gebrekkig
zintuig –
broeders en zusters
met de wind

Oude auto

jij met je witte haardos
op de foto
ben je anders geworden –
mager en moe –
maar nog iets anders?

je zou het kunnen vergelijken
met een oude auto
hij laat het dikwijls afweten
en toch
is hij niet veranderd –
al zijn kuren heeft hij nog
en wijsheid is ver te zoeken

misschien is hij minder overenthousiast
en maakt hij kleinere sprongen
zoals een teugelloos paard
dat zich niettemin voelt gebonden

maar we zijn
er zelf bij
helemaal
met beenderen
richels
en al onze organen

Tussen wal en schip

ook de baby
blijft tussen wal en schip
ergens hangen
als je het waswater weggooit

ook hij slaat met zijn kleine handen
tegen de lucht
in wanhoop

zo hoog
en hij kwam toch uit de diepte –

wanhoop en angst is de eerste
fase van leven –

vindt hij houvast
in een warme omgeving
dan gaat hij opnieuw
(voor het eerst van zijn leven)

gerustgesteld slapen